

Úgy gondolom ...

Úgy gondolom, be kell látnom, hogy most, csak töredékét „mondhatom el” annak, amit nagyon szeretnék. Azt hiszem, hogy egy főszerkesztő-váltás pillanatának belső feszültségéből és egy főszerkesztői „úgy gondolom” véges terjedelmi lehetőségéből adódó zavart nem kell indokolnom.

Eredetileg, nyolc esztendővel ezelőtt, úgy terveztük Dr. Almássy György professzor úrral, Tudományos Egyesületünk akkori főtítkárával, hogy a főszerkesztő-váltást, két ötéves periódusidő után, 1992 végén hajtjuk végre.

Az azóta végbement magyar társadalmi-gazdasági és főleg műszaki-tudományos változások módosították tervünket és jóval előbb érlelték meg a váltás szükségességének mai, korábbi idejét. Igaz, hogy ezen társadalmi méretű tényezőkön túl, döntő erejű volt az is, hogy ebben a „vihar”-ban megrendült az a feltételrendszer is, amelyre tudományos folyóiratunk koncepcióját annak idején építettük.

A 80-as évek elején, amikor Tudományos Egyesületünk a folyóirat főszerkesztői teendőinek végzésével megbízott, természetes volt, hogy folyóiratunk jövőjét és tartalmát, a magyar elektronikai ipar, a Magyar Posta, az egyetem, a főiskolák, és több kutató-fejlesztőhely szakmai-tudományos bázisára és együttműködésére, ugyanakkor tartalmi-gazdasági alapjait, a magyar elektronikai ipar hat rovatgazda (BHG, MEV, ORION, REMIX, TERTA, és TKI) vállalatára (intézetére) építsük és ezek magas szintű, alkotó részvételét, tudományos szerkesztői rendszer bevezetésével segítsük elő.

Megjegyzés: Most, csupán emlékeztetésképpen idézem fel, hogy a 80-as évek kezdete, a magyar elektronikai ipar progresszív időszakának utolsó éve volt még akkor is, ha egyre több jel figyelmeztetett már bennünket egy nagy „földrengés” közeledésére.

Felismerve a főszerkesztő-váltás előrehozásának szükségességét, azt kértem Tudományos Egyesületünk idei, március 21-i közgyűlésén, hogy az 1990-es évet – tudományos folyóiratunk szempontjából – tekintsük átmeneti évnek és év végével hajtjuk végre a váltást.

Egy új folyóirat-koncepcióra és a főszerkesztő személyére kiírt pályázat alapján – az elmúlt hetekben – Dr. Baranyi András, a Távközlési Kutató Intézet tudományos tanácsadója, a műszaki tudomány kandidátusa kapott megbízást Tudományos Egyesületünkötől, a főszerkesztői feladat végzésére.

Dr. Baranyi András régi szakértője, szerzője és szerkesztője HÍRADÁSTECHNIKA c. folyóiratunknak. Alkotó részese volt a 80-as évek elején lezajlott váltásnak, az akkori folyóirat-koncepció kidolgozásának és kiemelkedő egyénisége ma is, az azóta működő Szerkesztő Bizottságnak.

Egyesületünk döntésének megfelelően tehát, az Ő vezetésével és az Ő koncepciójának megfelelő formában és tartalommal jelenik meg tudományos folyóiratunk, 1991. januárjától. Egyesületünk érdekében is nagyon megbízunk sikerében!

Eredeti elképzelésem szerint, az előző gondolatok után szerettem volna közreadni nyolc esztendő főszerkesztői tapasztalatát, melyet terjedelmi korlátok miatt most csupán egyetlen mondatba sűrítve mondhatok el:

FELEJTHETETLENÜL SZÉP VOLT!

Ezt az áradást csak az értheti igazán, aki már csinálta és ismeri azt a felemelő érzést, amit sok-sok kínlás, küzdelem, stb. ellenére is akkor kapunk, amikor egy-egy megjelenő új számot kezünkbe veszünk és az első borítót felhajtva olvasni-lapozni kezdjük azt.

A nyolc év során nem csak dolgoztam, el is adósodtam. Eladósdottam Tudományos Egyesületünk felé, a rovatgazda vállalatok felé, a Szerkesztő Bizottság, a kiadó, a nyomda, a bírálók, és főleg az Olvasók felé.

Úgy gondolom, bármilyen terjedelmi korlátok is szorítanak, ez az utolsó pillanat, hogy adósságaim törlesztésére legalább kísérletet tegyek.

Köszönöm,

– *Tudományos Egyesületünknek a megüsztelő bizalmat és egy életre szóló élmény lehetőségét.*

(Azt, hogyan sikerült megfelelni ennek a bizalomnak, nem én dönthetem el. Csupán egyben lehetek biztos: a staféta botot átvettük, tovább vittük és váltónk kezébe adtuk. Én már tudom, hogy csupán ez is mekkora érték.)

– *a rovatgazda vállalatoknak és vezetőiknek az anyagi-erkölcsi háttérét.*

(Ebbe a háttérbe a megjelenés biztonságán túl, még az az áldozat is beletartozik, hogy a rovatgazda vállalatok egy része (BHIG, MEV, ORION, TERTA) saját folyóiratukat is feláldozták azért, hogy a HÍRADÁSTECHNIKA megjelenése töretien lehessen.

– *a közös munkát, a Szerkesztő Bizottság azon tagjainak, akik vállalt feladataikat, nyolc esztendőn át, töretlenül elvégezték.*

(Tudom, hogy ők is életre szóló élményt kaptak ebben a munkában – megérdemelten.)

– *a közös munkát a Kiadónak is és a sok-sok nyomdának is.*

(Köszönöm, még akkor is, ha a nyolc év legmélyebb és legkeservebb kudarcát ezen a területen kellett átélnem. Szerencse, hogy minden szélsőséges vita, minden pillanatában tudtam, hogy (NEM A HAJÓ, HANEM A TENGER!)

– *a bírálóknak, a bírálókat.*

(Az igaztalanokét is köszönöm. Azokét is köszönöm, akik csak a célt látták, de az utat nem. És azokét is, akik nem csak bíráltak, hanem ütöttek is.)

– *az Olvasóknak azt, hogy az alkotók társai voltak.*

(Tudom, most sok mindenért elnézést kellene kérnem. Például a késésekért, a nyomdai hibákért, stb – de jót rosszat mérlegre téve látnunk kell, hogy ez a „staféta” nem védett pályán haladt, hanem hegyen-völgyön-vízen át és a közben megoldott feladat szakmai-társadalmi értéke messze-messze több volt, mint a közben elviselt bosszúságok súlya.)

A váltással – számomra – nem ért véget a felelősség. Mint Tudományos Egyesületünk jelenlegi elnöke, mindenben segíteni kívánom új főszerkesztőnk és a Szerkesztő Bizottság munkáját, kötelességből is, szolgálatból is.

Kérésem csupán egy van: Vigyázzanak az átvett staféta-botra. El ne ejtsék! Tudom, hogy a legnehezebbet kértem. A nyolc esztendő megtanított arra, hogy sok-sok szent cél van, de ezek közül is a legszentebb az élet folyamatossága.

Úgy gondolom, hogy az előző gondolatokon túl egy halaszthatatlan kötelességem is van:

Úgyis, mint a HÍRADÁSTECHNIKA eddigi főszerkesztője, úgyis, mint Tudományos Egyesületünk elnöke,

a HÍRADÁSTECHNIKA minden olvasójának,

Tudományos Egyesületünk minden tagjának,

ERŐT, HITET ÉS BŐLCSESSÉGET

KÍVÁNJAK AZ ÚJ ESZTENDŐHÖZ.

Dr. Tófalvi Gyula